

går i den rigtige retning med hensyn til en fortsat reduktion. Det ønskelige i afskaffelse af atomvåben er vi således enige med forslagsstillerne om, men vi er ikke enige om måden, det skal gøres på, for at nå målet; vi ønsker en fortsat forhandlingsproces.

På den baggrund skal jeg på Socialdemokratiets vegne afvise det foreliggende beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Er det sådan, at Socialdemokratiet er enig i både ud fra et moralsk og politisk og juridisk synspunkt, at det vil være en forbrydelse at anvende atomvåben? Det synes jeg er et meget grundlæggende spørgsmål, en meget væsentlig ting.

Hvis vi har det fælles udgangspunkt, kan vi gå videre og drøfte, hvordan man udmønter dette grundlæggende synspunkt i politisk handling og praksis.

Men jeg håber da, at jeg kan få den helt grundlæggende principielle tilkendegivelse fra Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Poul Andersen (S):

Jeg skal bare til hr. Keld Albrechtsen sige, at jeg henholder mig til min ordførertale, hvor vi fuldt og helt bakker op om udenrigsministerens redegørelse vedrørende denne situation. Den bakker vi op om.

Svend Aage Jensby (V):

Da debatten om atomvåbenfri zoner fandt sted for godt et års tid siden, gav udenrigsministeren en meget lang og udførlig redegørelse for regeringens politik og det, der internationalt foregår med hensyn til nedrustning.

Det gjorde udenrigsministeren også i dag. Nu har vi fået den seneste udvikling med, den udvikling, der har fundet sted inden for det sidste år. Det takker jeg for. Det var overordentlig nyttigt.

Dengang – altså for godt et år siden – gik Venstre imod forslagsstillerens tanker om atomvåbenfri zoner i Europa, hed det dengang. Det foreliggende forslag går endnu videre, det er i virkeligheden generelt et verdensomspændende forslag.

Naturligvis kan vi heller ikke støtte dette forslag. De synspunkter, Venstres ordfører fru Ulla

Tørnæs dengang fremførte, og som man kan se i Folketingets forhandlinger 1996-97, side 1234, fra den 15. november 1996, er fortsat Venstres synspunkter; derfor kan jeg på Venstres vegne slutte mit indlæg med to tilføjelser:

Hvor ville det være nyttigt, hvis hr. Albrechtsen ville bruge sine kræfter på at overbevise den russiske Duma om det nyttige i at ratificere START II-aftalen. Det ville være nyttigt og meget mere effektivt for de videre nedrustningsforhandlinger i verden.

For det andet den sidste tilføjelse: Jeg er dybt uenig, når det i bemærkningerne anføres, at den NATO-udvidelse, vi gudskelov nu står over for, er med til at lægge gift for START II-aftalen. Det er dybt – ikke godnat, men forkert.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at hr. Jensby gør sig skyldig i en temmelig grov urimelighed, hvis han anklager forslagsstillerne – SF og Enhedslisten – for, at vi ikke skulle arbejde for at få Rusland og USA og andre magter med atomvåben til at underskrive aftalerne.

Selvfølgelig gør vi det, det har vi gjort hele vejen. Det ved hr. Jensby formentlig udmærket at vi har. Så jeg vil egentlig opfordre hr. Jensby til at komme herop og tage den malplacerede udtalelse tilbage.

Der er jo ingen grund til, at vi skal begynde debatten med, at der skabes nogle myter, som vi så først skal til at bruge tiden på at afvikle.

Jens Jørgensen (KF):

Ethvert menneske med respekt for sig selv må naturligvis fordømme atomvåben. Det kan man gøre moralsk, idet et menneske med respekt for sig selv også må erkende, som det er blevet sagt i udenrigsministerens glimrende redegørelse, at de nu engang er opfundet.

De har på godt og ondt fungeret som en del af den magtbalance, som har sikret verden imod store krige, i hvert fald den del af verden, vi er part af. Vi kan, når vi ser redegørelsen, følge en udviklingslinje: forbud mod kemiske våben, ikkespredningsaftaler, tiltag, forhandlinger og møder på et overordnet internationalt plan.

Det synes jeg vi skal være tilfredse med. Vi skal være tilfredse med, at der er en udvikling, der går i den rigtige retning, mere fred, mere stabilitet imellem de lande, der tidligere har været i besiddelse af atommagt.